

A híres tervezőnő 1883. augusztus 19-én született Saumurban, egy varrónő és egy vándor-kereskedő gyermekeként. Négy testvérével szegénységben, mégis boldogan nevelkedtek. 1895-ben azonban a családot összetartó édesanyjuk meghalt, és apjuk úgy döntött, nem bajlódik tovább a gyerekekkel: a 12 éves Gabrielle-t és két húgát beadta egy katolikus árvaházba, míg 10 és 6 éves fiait egy tanyára küldte dolgozni, majd többé feléjük sem nézett.



Az ifjú Gabrielle 1926-ban

PILLANATOK
COCO CHANEL
KALANDOS
ÉLETÉBŐL



Igazi divatforradalmár volt, aki megtanította a nőket fűző és felesleges cicomák nélkül élni. Am szakmai sikerei mögött sokszor sötét titkok húzódtak meg...

ANŐ, aki stílust teremtett

A kolostorban szigorú szabályok uralkodtak, és jelentős különbséget tettek a fizetés, illetve a bentlakásért cserébe takarítást és egyéb munkákat vállaló gyerekek között. A kis Gabrielle testvéreivel az utóbbiak közé tartozott, így gyakran az elvégzett munkájától tették függővé, kaphatott-e enni, avagy sem... Ironikus módon az apátság szigorú építészeti formái, ellentétet képviselő, letisztult fekete-fehér színvilága később egyértelműen visszaköszönt az egyedi Chanel-stílusjegyekben.

Coco, a szerető

Miután 18 évesen elhagyta az árvaházat, Moulins-ba költözött,

ahol nappal varrónőként dolgozott a Maison Grampayre-nél, míg éjszaka énekesnőként lépett fel a helyi kávézóban. Kedvenc slágere, amit a főként férfiakból álló közönsége szinte követelt tőle minden este, a Qui qu'a vu Coco?, vagyis Ki látta Cocót? című dal volt, melyről legendás beceneve is ráragadt. A közönség soraiban ülő úriem-

„Nem én diktálom a divatot. Én magam vagyok a divat!”

berek között ott volt egy neves textilgyáros fia, Étienne Balsan is, aki végül kiemelte a fiatal lányt a nyomorból. Am mielőtt valami tündérmesét várna: a kapcsolat többször volt Coco számára megalázó, mint boldog: a férfival



Élete szerelmével, Boy Capellel

Coco barátjával, Winston Churchilllel (jobbra) egy vadász-

ugyan együtt éltek annak royalieu-i birtokán, sőt szerették is egymást, de Balsan nős volt, és Chanelen kívül még számos szeretőt tartott. Mindezekon túl, ha Étienne családja vagy más, előkelő vendégek érkeztek a birtokra, Cocót a személyzethez száműzték, és akár addig nem jöhetett ki a szobájából – volt, hogy több napig –, amíg a meghívottak nem távoztak.

A siker útján

A fentiek ellenére Balsan volt, aki az első próbálkozását támogatta. Coco először kalapokat kezdett tervezni, ezeket elsősorban Étienne tehető hölgyismérrősei vásárolták. Mivel alkotásai gyorsan keresetté váltak, 1909-

ben Párizsba költözött, és Balsan garzonjában nyitotta meg első kalapszalonját, amely azonban hamar csődbe ment. Ekkor sietett a segítségére Arthur „Boy” Capel, akivel még Royalieu-ban ismerkedett meg, és vált élete szerelmévé. A sármos férfi biztatására szakított a fejfedőkkel, és a ruhatervezés felé fordult. 1910-ben megnyitotta Chanel Modes nevű első üzletét a párizsi Cambon utca 21-ben. A helyszín tökéletesnek bizonyult, hiszen ezen a környéken élt a párizsi felsőosztály. Az itteni sikereket követően két újabb üzletet nyitott: 1913-ban Deauville-ban és 1914-ben Biarritzban.

A híres Chanel No.5



A nők „felszabadítója”

A Chanel márka dialmenete annak az újító látásmódnak volt köszönhető, amivel sikeresen felismerte, hogy a nők a ruhatáruk kiválasztásakor is egyre inkább keresik

a szabadságot. Leszámolt az elavult öltözködési szokásokhoz kötődő trendekkel, mint a fűző vagy a krinolin, helyette egyszerű és lágy vonalvezetésű, sportos szilueteteket ajánlott a hölgyeknek. Az első kollekcióiban ráadásul megjelent a dzsörzé, amit ezt megelőzően csak alsóneműk készítéséhez használtak. 1918-ban a Cambon utca 31-ben megnyitotta első butikját is, mely az évtizedek során ugyanúgy egybeforrott a nevével, akár kis fekete ruhája vagy a világ legtöbbet hamisított táskája, a 2.55. A szüntelen vágyból, hogy egyre többet és többet hozzon létre, született meg legendás parfümjé, a Chanel No.5 is.

A törés

1939-ben arra kényszerült, hogy kivonuljon a divatvilágból. Miután 1944-ben, a II. világháború után Párizs felszabadult, az antiszemita nézeteit nyíltan valló tervezőnőt a háborút követő

EGY LEGENDÁS KOSZTÜM

A világ leghíresebb Chanel-kreációja talán az a rózsaszín buklékosztüm volt, amit Jackie Kennedy viselt Texasban 1963. november 22-én, azon a napon, amikor a férjét megölték. A merénylet után a First Lady nem volt hajlandó levenni vérfoltos kosztümöt: „Azt akarom, hogy lássák, mit műveltek a férjemmel!” Csak a merénylet másnapján, amikor visszatért a Fehér Házba, volt hajlandó átlétni.



COCO VALÓBAN NÁCI KÉM VOLT?

A szerzőnő regényében Coco Chanel életét dolgozza fel, méghozzá nem is akárhogyan. Vajon tényleg ő volt a Franciaországot megszálló náci F-7124-es számú, Westminster fedőnévre hallgató ügynöke?

• Pamela Binnings Ewen: **Párizs királynője, 3518 Ft, 21. Század Kiadó**

tisztogatásban német kollaboránsnak bélyegezték és letartóztatták. Nem sokáig maradt azonban rács mögött: Churchill személyes közbenjárására szabadon engedték. 1954. február 5-én mutatta be új kollekcióját, amit az angolok és az amerikaiak imádtak, ám a franciák nem bocsátottak meg neki. Kellett pár év, mire újra meghajoltak kreativitása előtt, és Franciaország megint a szívébe zárta...